

PUUR column

Bijna iedere dag krijg ik wel het verzoek voor het schrijven van een voorwoord of een column. Meestal wijs ik een dergelijk verzoek af, omdat me de tijd ontbreekt om er rustig voor te gaan zitten.

Waarom, zo vraag ik me nu af, heb ik dan toch Puur Natuur dan wel een column toegezegd over het thema 'bewegen'? De deadline voor deze column is al bijna verstreken en er staat nog geen letter op papier! Was het omdat ik net terugkwam van mijn dagelijkse training op de boulevard van Scheveningen en ik iedere dag weer aan den lijve ondervind hoe het in beweging zijn leidt tot fysiek en psychisch welzijn? Maar, pieker ik, hoe kan ik nog iets nieuws brengen, als Bram

Bakker in een interview die noodzaak van 'bewegen' vast al goed verwoordt?

Ik kijk uit mijn raam en zie de zee, zo mooi. Eureka! De natuur zelf is een en al beweging! En dat aspect fascineert mij. De grote golven, het schuim op het strand, eb en vloed... Bewegingen die blijven

verwonderen. Ieder van ons kent de wandelende tak. Wandelende bladeren bestaan ook. En wandelende duinen. In de Sahel vormen loopduinen een grote bedreiging, net zoals vroeger de zandverstuivingen in ons land. Als we zand niet met beplanting vastleggen, gaat het aan de wandel. Dat geldt ook voor het zand onder de zeespiegel. Zandbanken vlak onder de kust kunnen zich tientallen meters per dag verplaatsen! Dat samenspel van water en zand vormt al eeuwen de basis voor een integraal kust- en Deltabeleid, Nederlanders zijn daar heel goed in. Maar het kan nog beter, denk ik. Als we 'de natuur in beweging' meer nog dan nu met respect zouden kunnen betrekken in

onze toekomstplannen, zou dat echt kunnen leiden tot een duurzame leefomgeving.

En heus: dat is pas echt welzijn! Ik geloof erin. 🌿

Erica Terpstra

Xxxx